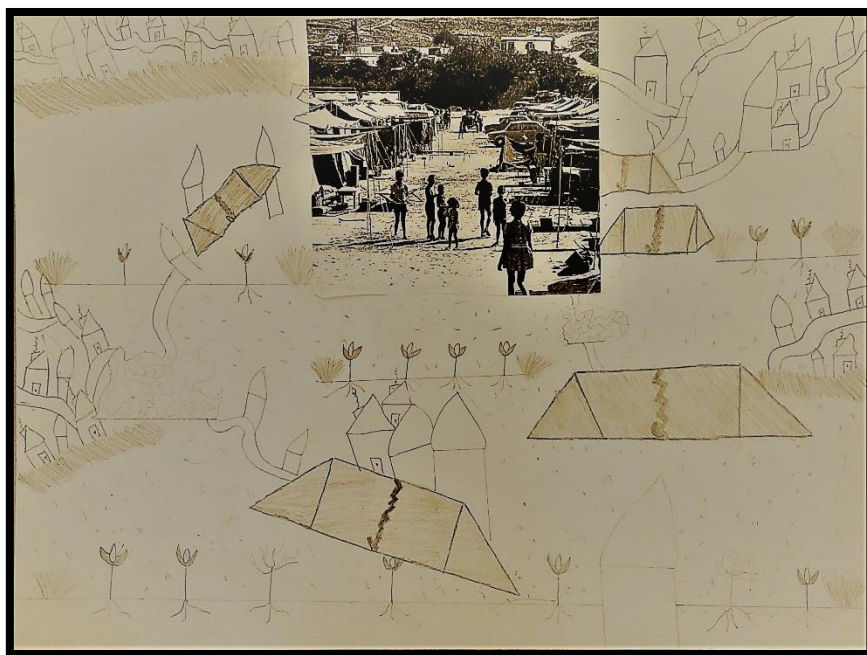

ΜΝΗΜΕΣ 1974

«Είμαι η κ. Χριστίνα και έζησα τα γεγονότα στην πατρίδα μας το 1974, 42 χρόνια πριν. Ένα πρωί στις 6: 00 η ώρα άκουσα το ραδιόφωνο να μεταδίδει το κακό νέο ότι εισέβαλαν οι Τούρκοι στην πατρίδα μας. Αυτή την καταραμένη μέρα οι Τούρκοι με άρματα και χιλιάδες αλεξιπτωτιστές βομβάρδιζαν την Κύπρο μας. Άναψαν φωτιές, έκαναν καταστροφές και διέλυαν ότι έβρισκαν μπροστά τους. Γκρέμισαν και έδιωξαν τους ανθρώπους από τα σπίτια τους. Αυτοί όλοι οι άνθρωποι κατέληξαν να ζουν μέσα σε τσαντίρια. Θυμάμαι πως φιλοξένησα μια συγγενική οικογένεια για τρεις μήνες μέχρι που χτίστηκαν οι πρώτοι συνοικισμοί. Ακόμη θυμάμαι πως ο άντρας μου πήγε στο πόλεμο να πολεμήσει για την πατρίδα μας. Λέει πως πέρασαν πολλές δυσκολίες. Δεν κατάφεραν να διώξουν τους Τούρκους άλλα τους σταμάτησαν και δεν προχώρησαν να πιάσουν όλη την Κύπρο. Ο δικός μου άντρας γύρισε αλλά υπάρχουν πολλοί που ακόμη είναι αγνοούμενοι και οι οικογένειες τους κλαίνε και τους γυρεύουν.»

Λάζαρος Λαζάρου, Στ'